

Pályaválasztási tanács alakult Szegeden

Tegnap, szerdán délelőtt tartotta első ülését a városi tanács épületében a szegedi pályaválasztási tanács, amelynek tagjai pedagógusok, intézmények és üzemek képviselői. Árvai József, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese vezárta a testület feladatokról és működésének alapelveit. Hangsúlyozta, hogy a pályaválasztás nagy gond az általános és középiskolát végzett diákoknak, szüleiknek és pedagógusoknak egyaránt. Ezért

a legmesszebbmenő segítséget kell adni az ifjúságnak,

hogy a pályaválasztás problémái között időben eligazodjon. Erre azért is szükség van, mert egyes iskolákra és szakmákra — mérnökkar, orvosegyetem, építőipari technikum, műszerész stb. — az engedélyezett létszámmal eddig mindig jóval többen jelentkeztek. Ezzel szemben viszont a tudományegyetem egyes fakultásait és a kevésbé ismert szakmákat kevesen keresték.

Ez az állapot sem a fiataloknak, sem a népgazdaságnak nem jó.
Ezután széles körű felvilá-

gosító tevékenység segíti az ifjúságot abban, hogy mindeki tehetségének és képességének megfelelő pályára léphessen. Az ifjúság olyan tanácsadásban részesül, amely hozzásegíti az adott körülmények között a leghelyesebb úthoz.

A tanulóifjúság már az iskola padjaiban felvilágosítást és tanácsot kap, hogy képességeit a maga és a népgazdaság számára hol tudja a legmegfelelőbben kamatoztatni.

Ennek a feladatnak a végrehajtása szinte teljes egészében a pedagógusok vállára nehezedik, noha ezt a munkát eddig is lelkiismeretesen végezték. A pályaválasztási tanácsadásnak természetesen nem feladata megoldani a továbbtanulásban és a szakmák iránti érdeklődésben felmerülő valamennyi problémát. A tanácsadó testület kizárólag felvilágosító, eligazító segítséggel áll a tanulók és szüleik segítségére, s nem foglalkozik iskolai felvételi, vagy munkába helyezési feladattal.

Eperjesi Júlia, a városi tanács munkügyi osztályának vezetője ezután előterjesz-

tette a pályaválasztási tanács ügyrendjét, valamint munkatervét, amelyet a résztvevők megvitattak.

A pályaválasztási tanács munkatervében szerepelnek iskolapatronálások, fogadóórák, ankétok és szemléltető kiállítások rendezése.

Jenóvay Jenő, a Munkügyi Minisztérium képviselője bejelentette, hogy az ország egész területén működő pályaválasztási tanácsok segítségére sietnek majd különféle aktuális kiadványokkal. Ezek közelről megismertetik a tanácsadásban részt vevő tanárokkal az egyes szakmákat. Hamarosan megjelenik a könyvpiacra egy új mű, amely 100 mesterséggel és szakmával ismerteti meg az érdeklődőket.

A rádió és televízió ifjúsági műsorai is segítik a pályaválasztási tanácsok munkáját.

A közeljövőben megállapodás jön majd létre az érdekeltektől miniszteriumok között, hogy a különböző iskolákba való továbbtanulási jelentkezések időpontját egységesen rendezzék, hogy mindenkinek legyen ideje felvételeket kérni a választott iskolába.

MAGASABBRENDŰ FELELŐSÉGTUDATTAL

Két év óta minden építkezésen ott látható egy nagy tábla, felirattal: ki tervezte, melyik vállalat építi, ki az építésvezető. Azt is ráírják, mikorra kell elkészülnie az építkezésnek. Régebben is megállapították minden építkezés befejezésének határidejét. Ezt azonban csak kevesen ismerték, sokszor még az építőmunkások sem. Az építőberuházó vállalatok kívül pedig legfeljebb csak a leendő lakók tartották nyilván, hogy a tervek szerint mikorra lehet beköltözni. A nagyközönség, a város lakóinak egy része, köztük olyanok is, akik naponta haladtak el az épülő ház előtt, legfeljebb csak azt állapíthatták meg, lassabban, vagy gyorsabban halad-e az építkezés a szokottnál. Az érvényesítésről nem hallottak, nem tudtak semmit.

Most, miután táblák hirdetik a határidőt, mindenki tudomást szerezhet egy-egy építkezés befejezésének idejéről. Így módon tehát a széles közvélemény ellenőrzése alá kerül minden építkezés. A közel két éves tapasztalat szerint ezek a táblák segítettek a határidők megtartását. A feliratok egyúttal versenytáblák is lettek, amelyek nem a részeredményeket, hanem a célt mutatták, s végül számot adtak arról, hogy az építők időre, vagy idő előtt teljesítették tervüket.

A felelősségtudat nagy dolog. Olyasmi, amiről azt mondjuk, ha megerősödik egy közösségben, anyagi erővé válik. Sokszor voltunk már szemtanúi annak, hogy ez az erő határidőket rövidített, 10 és 100 ezer forint értékű nyersanyagot takarított meg, növelte az üzemben az elsőosztályú áruk részarányát, vagy ha valahol lemaradás volt a tervteljesítésben, elhárította az akadályt.

Ma, amikor okos elképzelések, célok, s a helyes utak kijelölése összefonódik az emberek akarataival és egyetértésével, zavartalanul bontakozhat ki minden munkáskollektívában a felelősségérzet. A tömegek öntudata állandóan fejlődik, az emberek látják, hogy a szocialista társadalom az egész dolgozó nép közös hajléka valamennyiünknek épül. S ez a felismerés meghatározza erejüket, lelkesedésüket, növeli felelősségüket. E felelősségérzet-növekedést a párt- és

szakszervezeteknek nevelőmunkával kell elősegíteniük.

A szegedi dolgozók nagy többsége is kilépett már az önszervezetek tekintetében szemléltető, s az egész ország érdekeit tartja szem előtt. De vannak még elmaradottabb emberek. A többségben már kifejlődött a közösség érdeke iránti felelősségérzet. Ez határozta át a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat termelési tanácskozásának több felszólalóját is, amikor bátor hangon tették szavá a munka akadályait, s elmondották, hogy készek részt venni a nehézségek elhárításában, hogy ne kelljen módosítani több építkezés határidejét. S különösen ne úgy, ahogyan a Csongrád Megyei Tatarozó Vállalat egyes vezetői tették a Bartók Béla téri emeletépítésnél, ahol a kifüggesztett táblán három ízben módosították a határidőt jelző dátumot.

Nálunk felelősséggel jár minden munka, legyen az építkezés, cipőgyártás, ponyvaszövés vagy konzervkészítés. A ránk bízott munkáért mindenekelőtt közvetlen vezetőinknek tartozunk felelősséggel. De az a felelősség, amiről itt szó van, ennél a magasabbrendű: szocialista felelősségtudat. Szemcsák egyszerűen felelősségérzet a jó munkáért, s nemcsak felelősségvállalás a brigád, műhely, a gyár, vagy a nagyközönség iránt. Magunk iránt is az. Ez a felelősségérzet a szocialista öntudat mélyén gyökerezik, annak egyik kifejeződése. Olyan érzés, amely felemelő, serkentő és egyben elégedetlenséget kelt. Olyan elégedetlenség kelt, amely még jobb munkára serkent és nem hagyja nyugodtan az ember lelkiismeretét, ha nem úgy dolgozik, ahogy kellene.

Az üzemi párt- és tömegszervezeti vezetők egyik legszélesebb és legfőbb feladata ma e felelősségtudat kifejlesztése és erősítése. Ennek sokféle módja van. A sok közül egy, a példamutatás. Sajnos, valljuk meg őszintén, néhány vállalatnál hadilábon

állnak ezzel a példamutatással. A Szegedi Konzervgyárban például míg pirongatják az üvegtörő munkásokat, a raktárból hordozásra szállítják el a Dózsa Termelőszövetkezetbe a félkész, vagy kész árut, mert lejárt a szavatossági ideje, vagy megromlott. Mondják is gúnyosan üzemben és termelőszövetkezetben is, hogy »osztályon felüli koszt« van az hialdában. Bizony »feltálatlan« itt a zöldborsótól a rizses lecsón át a töltött paprikáig sok mindent. Ilyen helyen aztán kevés becsülete van a vezetői nevelő szónak. Azt sem hiszik el, hogy csak nyersanyaghiány és a munkaerőellátottság problémái okozzák a tervlemaradást.

A felelősségtudat kifejlesztésének, megerősítésének a nevelésen, tudatformáláson túl egyik módja, a felelősségrevonás. De csak ott és akkor eredményes, ha ezt következetesen alkalmazzák vezetők, munkások egyaránt. Bizonyára, ha kérdőre vonják a hibát vétőt, a jövőben nagyobb felelősséget érez a rábízott munkáért. Igaz, ha valahol felelősségrevonást alkalmazznak, ott mindig vita támad. A hibát vétő igyekszik tisztázni magát. Ez is a felelősségérzet hiányából fakad. De mivel az üzemben a munkakörök ma már tisztázottak, és állandó jellegűek, a felelősség is világosan megállapítható. Hiába »írja át« a hibát vétő felelőssége tábláját, mint a Bartók Béla téri emeletépítők, nem bújhat ki a felelősség alól.

Üzemekben a szó, a példamutatás és a cselekvés jobb összhangjával segíthetjük a szocialista felelősségérzet erősödését, s hozzájárulhatunk, hogy az eddignél mind többen legyenek azok, akik nem nézik közömbösen és tétlenül az útunkban álló akadályokat, felelősségérzetből szenvedélyesen szólnak róluk, és készek részt venni a nehézségek elhárításában, hogy gyorsabban érjük el céljainkat.

NAGY PÁL

Közérdekű tanácskozás az új KRESZ-ről

Mit kell tenni a gyorsabb, balesetmentesebb közlekedésért?

Az új közlekedérendszeti szabályzat — mint ismeretes — 1963. január 1-én életbe lép. Az új KRESZ-szel kapcsolatban a Dél-Magyarország szerkesztősége tegnap este az újságíróklubban megbeszélést folytatott a Csongrád megyei és Szegedi városi Balesetelhárítási Tanácsal. Ott voltak a megyei és a városi közlekedés irányítói, valamint több kiváló gépkocsi- és villamosvezető is. A tanácskozáson arról adtak tájékoztatást, hogy az új KRESZ-szel kapcsolatban milyen elgondolásokat kívánnak megvalósítani, hogy gyorsabb és balesetmentesebb legyen a közlekedés.

Főútvonalak Szegeden

Gyömbér János rendőrelvezető, a Csongrád Megyei Balesetelhárítási Tanács titkára több elgondolást ismertetett, amelyekben döntés később születik majd. Az új KRESZ két csoportra osztja az útvonalakat: fő- és mellékútvonalakra. A balesetelhárítási tanácsban belül alakult bizottság feladata, hogy a forgalomszámlálás alapján kijelölje Szegeden a fő- és mellékútvonalakat. A Csongrád Megyei és Szegedi Városi Balesetelhárítási Tanács javaslata a többi között, hogy a városban nyilvánítsák főútvonalra a Kossuth Lajos sugárutat a Tiszsa-partig, a Lenin körutat s a 43. számú utat a Lenin körúttól Hódmezővásárhelyig.

Szegeden a Bajcsy-Zsilinszky úton nagy a forgalom. Ugyanakkor keskeny az út, s ezért itt helyes lenne az egyirányú közlekedés. A Maros utca teljes hosszában szintén egyirányú forgalom mutatkozik célszerűnek. Megvitatásra váró kérdés, hogy hol alakítsanak ki fényjelzéses gyalogátkelőhelyeket. Elgondolás van arra, hogy a posta sarkán, az Izabella-híd Kossuth Lajos sugárúti feljáró oldalán és a bíróság épületénél fényjel-

zéses gyalogátkelőhelyeket létesítsenek.

Nem lesz általános vizsgáztatás

Fontos feladat az új KRESZ-szel kapcsolatban a járművezetői jogosítvánnyal rendelkezők, azután a gyalogosok széles körű tájékoztatása. Az új KRESZ-ből általános vizsgáztatás nem lesz, a hivatásos gépkocsivezetőknek »házilag« szerveznek KRESZ-oktatást. A magángépkocsivezetőknek az Autóklub tart részletes tájékoztató előadást. A motorkerékpárosok üzemeként kapnak megfelelő tájékoztatást november és december hónapban. Ismételt felhívják a kerékpárosok, lovaskocsi-hajtók figyelmét is a helyes közlekedésre. Tervezik, hogy a városi tanács művelődésügyi osztályának segítségével az egyetemeken, főiskolákon, az általános iskolákban az új KRESZ-szabályokról és általában a helyes közlekedésről ismertést adják.

Bárdos Miklós, a városi tanács építési és közlekedési osztályának vezetője a forgalomszervezés kérdéseiről szolt. Javasolta, hogy az üzemekben a termelési tanácskozásokon is hívják fel a dolgozók figyelmét a helyes közlekedésre. Katona György, a 10-es AKÖV gépkocsivezetője javasolta, hogy a két körutat nyilvánítsák főútvonalra. Rátky György, a városi tanács építési és közlekedési osztályának főmérnöke elmondta, hogy mivel Szeged a körútak és sugárutak városa, különösen nagy gondot kell fordítani a forgalom szervezésére. Peták József, a Szegedi Közlekedési Vállalat igazgatója, a Széchenyi tér és Április 4. útja között kialakult nem

megfelelő közlekedési helyzetéről beszélt. Tóth József, a városi tanács csoportvezetője az új KRESZ-szabályoknak megfelelő jelzőtáblák időbeni elkészítéséről szolt.

A forgalomszervezési bizottság

A hasznos közérdekű tanácskozás befejezéseket megalakult Szeged forgalomszervezési bizottsága. Vezetője Marosi Mihály alvezető, a városi és járási kapitányság helyettes vezetője. Tagjai Tóth József, a városi tanács csoportvezetője, Rátky György, a városi tanács építési és közlekedési osztályának főmérnöke, Jóó István, a városi tanács tervosztályának főmérnöke, Pataki Sándor, a városi tanács dolgozója, Pálkó József, a Közlekedési Vállalat dolgozója és Bódi János rendőrőrnagy.

Polírozás a Haladás Tsz-ben

(Tóth Béla felv.)

A pritamínpaprika exportesomagolásra való előkészítésének érdekes munkafolyamatát polírozásnak nevezik. Ruhával ragyogóan fényesre törölgetik a termést. Felvételünk a Haladás Termelőszövetkezetben készült a Rózsa Ferenc Gimnázium diákjainak munkájáról. A tanulók a gyakorlati foglalkozáson a kertészettel ismerkednek, s egyik feladatuk a paradicsompaprika polírozása

Országsszerte készülnek a jövő évi községfejlesztési tervek

A most készülő 1963. évi községfejlesztési programok összeállítását országsszerte élénk eszmecsere, beható vita előzi meg. Most a tanácsok fórumain mintegy 103 ezer tanács tag vitatja meg, egészíti ki a fejlesztési terveket.

Bár a fejlesztési programok csak október végére ké-

szülnek el, annyi máris bizonyos, hogy az előirányzatok között a legnagyobb összegekkel a kommunális feladatok szerepelnek majd. s 1963-ra a víz- és csatornahálózat további bővítését, a helyi közlekedés és az úthálózat javítását tűzik legfőbb célul maguk elé a tanácsok.

Befejeződött a mikrobiológusok nagygyűlése

A Magyar Mikrobiológiai Társaság nagygyűlésének utolsó napján, szerdán, a Magyar Tudományos Akadémia mikrobiológiai kutatások ipari és mezőgazdasági felhasználásáról hangzottak el előadások. Weiszfeiler Gyula akadémiai levelező tag előadásában egy fontos takarmányozási kérdéssel, az alkálali tömegtenyésztésének

lehetőségeivel foglalkozott. Megállapította, hogy hazánk éghajlati viszonyai és a sok természetes hőforrás

kedvező lehetőséget nyújt ezeknek a mikroszkópusok élőlényeknek tömeges tenyésztésére, ami lényegesen megkönnyíthetné állatállományunk fehérjedús takarmánnyal való ellátását. Több előadás foglalkozott a talaj

baktériumflórájával, valamint az élelmiszeripari bakteriológiai kérdéseivel.

Délután immunológiai témák szerepeltek a napirenden. Kesztöly Lóránt professzor, a Debreceni Orvostudományi Egyetem Kóreléltani Intézetének igazgatója bevezető előadásában azzal a jelenséggel foglalkozott, hogy

bizonyos baktériumok túlérzékeny teszik a szervezetet más baktériumok iránt.

A többi előadások főleg a szervezetnek a fertőzések elleni védetségével foglalkoztak, és a versárvában kimutatható ellenanyagok és a védetség közötti összefüggéseket kívánták tisztázni. Több előadó új vizsgálati módszerekről is beszámolt.

Két év alatt több mint 125 000 lakás épül hazánkban

A statisztikusok összegezték az elmúlt két év nagyarányú lakásépítkezéseinek adatait, eredményeit. Az épített lakások nagyságát és felszerelését is vizsgáló számbavételből kitűnik, hogy 1960-ban 58 029, 1961-ben pedig 67 247 új otthon került tető alá. Érdekes, hogy a városok mindkét évben valamivel kevesebb új lakást kaptak, mint a községek.

Az új lakások adatai arról tanúskodnak, hogy mind az állami, mind a megánerőből épülő otthonok több kényelmet, kulturáltságot nyújtanak, mint a régebbiek. Jel-

lemző erre, hogy 1960-ban és 1961-ben az elkészült lakások többsége — 57,3, illetve 57,9 százaléka — két lakószobás volt. Az egyszobás lakások aránya 35 százalék, a három, vagy több szobás otthonok aránya pedig 6,5—7 százalék között mozgott.

Az elmúlt évek villamosítási programjának eredményeként a petróleumlámpa nemcsak a városi, hanem az új falusi házakból is kiszorult. Az 1960-ban és 1961-ben tető alá került lakások, nyaralók, mintegy nyolcvan százalékába ugyanis bevezették a villanyt. (MTI)